

[Steffensen]

provster. Jeg mener, det er en af de ting, som det vil være rimeligt at tage fat på i udvalget.

Kristeligt folkeparti finder det uacceptabelt, at menighedsrådet ved en domkirke, der skal have domprovsten som sognepræst, ikke har den ringeste indflydelse på, hvilken person der indstilles. Jeg ved nok, at man har en vis tradition for, at man prøver på at bruge også de organer, vi i dag har, men reelt er det jo således, at man i hvert fald i teorien kan tænke sig, at en domprovst bliver indstillet til et sognepræsteembede ved domsognet, som menighedsrådet ikke har nogen indflydelse på, og det kan ikke være rigtigt. Det må nødvendigvis være sådan, at menighedsrådet ved domsognet, der skal have den nye sognepræst, også har indstillingsret på en eller anden måde med hensyn til, hvem man ønsker til dette embede. Det samme gælder, når det er domsognets provsti, der er tale om.

Man behøver naturligvis ikke at følge slavisk den mulighed, vi har foreslået – vi er meget parate til at drøfte en eventuel anden mulighed – men jeg mener, man afgjort trænger til en virkelig fornyelse på dette område.

Hr. Burgdorf ville gerne gå ind i debatten om at finde en løsning, der var rimelig, og jeg synes, det forslag, hr. Burgdorf trækker frem, lyder udmærket som en af de muligheder, man kan stille op ved siden af det øvrige, vi nu måtte drøfte i udvalget. Jeg finder, det er meget nyttigt, at vi nu får denne debat i udvalget.

Hr. Ernst Schmidt nævnte, at det havde været bedre, om vi havde været opmærksomme på dette problem, dengang vi havde kirkedebatten. Jeg skal lige gøre opmærksom på, at dette forslag nok var fremsat, da vi havde kirkedebatten, men kirkedebatten var adviseret længe før den tid, og derfor var det rent praktisk ikke muligt at finde den løsning, som hr. Ernst Schmidt antyder, når det drejer sig om det rationelle.

Jeg siger også tak til fru Hanne Engberg, fordi hun modtog tingene så positivt, og jeg vil gerne sige – og det må sådan set gælde næsten alle ordførere – at den rimelige balance, som hr. Ole Vig Jensen efterlyste, er vi også meget indstillet på. Men det var i hvert fald et gennemgående træk hos alle ordførere, at problemet med hensyn til domprovster måske trænger sig ganske særligt på, og der-

for er det glædeligt at kunne konstatere, at det er vi enige om at der skal tages fat på i udvalget.

Vi mener, det er vigtigt at få det lavet sådan, at ministeren er bundet i hvert fald i nogen grad til at følge de folkevalgtes indstilling, når flere instanser i det folkevalgte organ kan være enige om at pege på en bestemt person. Kristeligt folkeparti er meget betænkeligt ved, at man i stigende grad i de sidste år har oplevet, at det er det administrerende kirkeministerium med kirkeministeren som chef, der inden for vide rammer styrer kirkens forhold. Det er ikke nogen anklage imod vores centraladministration inden for kirkeministeriet – slet ikke – men det er bare en konstatering af forholdene. Man må erkende, at langt det meste vedrørende kirkens forhold er foregået administrativt fra vort kirkeministerium igennem mange år. Jeg mener, det er en tendens, som har vist sig at være stadig stigende, og den tendens ønsker kristeligt folkeparti at vi skal bryde, idet der for os at se er statskirkelige tendenser i denne udvikling.

Statsmagten skal ikke blande sig i forhold, som folkekirken har folkevalgte til at tage sig af, og derfor ønsker kristeligt folkeparti, at de folkevalgte organer i vor kirke styrkes, også når det drejer sig om besættelse af forskellige embeder, her og nu provster og domprovster. Jeg takker for, at der er tilsagt et positivt samarbejde angående disse problemer fra samtlige partier.

Brøndsted (V):

På baggrund af debatten i dag skulle det være muligt at finde en udformning, som der er et flertal for i folketinget. Jeg mener, det må være målet med det udvalgsarbejde – det vil jeg i hvert fald bestræbe mig på – at vi kommer frem til et beslutningsforslag, der er flertal for.

Derfor vil jeg spørge ministeren, om hun så også vil gå med ind i den målsætning, at vi på baggrund af det forslag, vi har drøftet her i dag, får en formulering, som der kan samles et flertal for, og som ministeren synes at kunne leve med. Det er ikke betingelsen, men det ville dog være rart, hvis det, flertallet beslutter, også kunne accepteres af ministeren.